

a Any XXII núm. 4,783

Barcelona: Dimecres 11 de setembre de 1912

Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: Sants Proto, Jacint, Vicenç i Emilià, bs.
Sant del dia: Sants Teodòsi i Leonci, ms. Quaranta Horas: A la Iglesia de Sta. Madrona (torre Calabria, cancionada Corts).—Hores de exposició: De 10 h. 30 min. a 12 del matí. A les 12 del matí, missa d'ofici a la capella de Sta. Madrona. Sants del Patrocini, a la Catedral. —Domes: Misa de Sta. Ema, del Pilar, a St. Jaume. Missa d'avui: Quarta de la Intra-octava de la Nativitat de la Im. Verge Merita, c. blanca.—Adoració nocturna: Avuy, Torn de Sant Tomàs d'Aquin.

Observatori Meteorològic de la Universitat.—Director: E. Alcolea. —10 de setembre HORSES D'OBSEGUACIÓ: 10 m. i 44 s. Temperatura: 27° sol; 21° ombra. —Mínimes: 17° ombra; 14° reflecció. —Temps: 8 h. 30 min. a 10 h. 30 min. —Pressió: 722.22. —Temperatura: 23.2. —Graus d'humitat: 77.85. —Direcció del vent: SSO. —Velocitat del vent: 130 km. —Nivells: Clases: C. K. Contat: 97.0. —Sortida del sol: 5.22. —Posta: 6.10. —Sortida de la lluna: 7.55. —Posta: 7.71.

Anuncia, esquemes, comunicata, i res-
tales publicacions periodístiques. Per la
edició del vespre s'admeten encàrrecs
mortuoris fins a les sis de la tarda.
Per la edició del matí fins a les tres de
la matinada.

Pregau a Déu pels Martres de Catalunya

La LLIGA ESPIRITUAL DE NOSTRA SENYORA DE MONTSERRAT convida a tots els catalans y amichs de Catalunya a la missa que, en sufragi dels que sacrificaren llurs vides en defensa de les llibertats de la nostra Patria, se celebrarà avuy, dimecres, a les 8 del matí, a la iglesia dels Sants Just y Pastor.

NO HI HAURÀ OFERTORI

J. Marsans Rof y Fills
Valors, Cupons, Giro, Cambi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANADETS, 2)

Futurs de cotó A. Gabarró Garcia, — Lauria, 33.
Telèfon 2.694. Secció de cotó i mercaderies de Liverpool, Nova-York y Nova Orleans. — Demanda foliá explicativa y dades

Dr. E. Perearnau dels Hospitals de París. Víssus urinarios y sa cirurgia Plaça Urquinaona, 2. Lloc Da 12 a la dàs 5, festius dels 10 al 11

El Dr. Farré Pijoan ha traslladat son domicili y consultori clínic a la Rambla del Centre, 7, pral. De 4 a 5 y de 6 a 8.

J. BONIQUET maig dentista, té l'honor de participar als seus

clients que ha traslladat el seu gabinet del carrer de Pelayo, 54, al carrer CORTS, 620, pral. (oprop de la Rambla de Catalunya).

Aniversari de l'onze de setembre de 1714

Commemoració

11 de setembre de 1714.

No es dia de dol avuy, sinó gran fes-
ta. Les corones deixades al peu de la
estàtua del Rafael de Casanova no hi
son posades com les quincalleries qui
descenent y taquen, ab píoms de ro-
bles, les làpides sepulcrals, sind que hi
son penjades com un trofeu de victo-
ria, com un planter de variades flora-
cions. Perque avuy, al coronar en Rafael
de Casanova, ensaltim el símbol dels
demptors y optimistes, els nostres cants
son d'amor y d'esperança; perque alús
en semblant cerimònia, colgarem de flors
y cadira, símbol dels sucombats y des-
esperats, els nostres clamors ho erem
d'oli y de negocia.

No es dia de dol avuy, perque la fes-
ta que commemorem fou una revifallà
—inconsent, però real—del esperit ca-
talà. Y l'esperit es immortal. Les desfetes
materials no anoren els pobles si'l
daltibalds els fa més espirituals.

La crònica de Barcelona fou un acaba-
ment y un inici.

Fou un acabament, far la conseqüèn-
cia fatal y lògica de la pèrdua moral
de la nostra personalitat. Catalunya s'era
castellanizada, l'esperit l'havia deixat
y s'estinguia, sostinguda no més que
per l'inerzia, com una carcassa qui per-
dura per l'oblit en que la deixen sos
adversaris. La gent de Felip V, més
que mataria, la tindrà ab el dit y, al ve-
re com se li desfaya en una pluja de

tunes y en un nivell de nols, certifica
la seva mort.

La seva mort o'l seu esmorzament se-
cular. Perque la resistència heròica de
Barcelona fou igualment un inici, o una
pronostiga de l'actual remanença.

La caiguda material de la nostra ciu-
tat, havia precipitat la nostra hegemo-
nia nacional a Espanya; si, vençuts, ha-
guessim servida superioritat del cultura.
Però era al revés, justament.

No més endins, molt endins d'aquella
vívia gairebé suicida, d'aquella foguer-
ada d'acabament, comparable a les tra-
gedies finàs y difuntives d'un poble,
com un planter de variades flora-
cions. Perque avuy, al coronar en Rafael
de Casanova, ensaltim el símbol dels
demptors y optimistes, els nostres cants
son d'amor y d'esperança; perque alús
en semblant cerimònia, colgarem de flors
y cadira, símbol dels sucombats y des-
esperats, els nostres clamors ho erem
d'oli y de negocia.

No es dia de dol avuy, perque la fes-
ta que commemorem fou una revifallà
—inconsent, però real—del esperit ca-
talà. Y l'esperit es immortal. Les desfetes
materials no anoren els pobles si'l
daltibalds els fa més espirituals.

La crònica de Barcelona fou un acaba-
ment y un inici.

Fou un acabament, far la conseqüèn-
cia fatal y lògica de la pèrdua moral
de la nostra personalitat. Catalunya s'era
castellanizada, l'esperit l'havia deixat
y s'estinguia, sostinguda no més que
per l'inerzia, com una carcassa qui per-
dura per l'oblit en que la deixen sos
adversaris. La gent de Felip V, més
que mataria, la tindrà ab el dit y, al ve-
re com se li desfaya en una pluja de

tunes y en un nivell de nols, certifica
la seva mort.

La seva mort o'l seu esmorzament se-
cular. Perque la resistència heròica de
Barcelona fou igualment un inici, o una
pronostiga de l'actual remanença.

La caiguda material de la nostra ciu-
tat, havia precipitat la nostra hegemo-
nia nacional a Espanya; si, vençuts, ha-
guessim servida superioritat del cultura.
Però era al revés, justament.

No més endins, molt endins d'aquella
vívia gairebé suicida, d'aquella foguer-
ada d'acabament, comparable a les tra-
gedies finàs y difuntives d'un poble,
com un planter de variades flora-
cions. Perque avuy, al coronar en Rafael
de Casanova, ensaltim el símbol dels
demptors y optimistes, els nostres cants
son d'amor y d'esperança; perque alús
en semblant cerimònia, colgarem de flors
y cadira, símbol dels sucombats y des-
esperats, els nostres clamors ho erem
d'oli y de negocia.

No es dia de dol avuy, perque la fes-
ta que commemorem fou una revifallà
—inconsent, però real—del esperit ca-
talà. Y l'esperit es immortal. Les desfetes
materials no anoren els pobles si'l
daltibalds els fa més espirituals.

La crònica de Barcelona fou un acaba-
ment y un inici.

Fou un acabament, far la conseqüèn-
cia fatal y lògica de la pèrdua moral
de la nostra personalitat. Catalunya s'era
castellanizada, l'esperit l'havia deixat
y s'estinguia, sostinguda no més que
per l'inerzia, com una carcassa qui per-
dura per l'oblit en que la deixen sos
adversaris. La gent de Felip V, més
que mataria, la tindrà ab el dit y, al ve-
re com se li desfaya en una pluja de

tunes y en un nivell de nols, certifica
la seva mort.

La seva mort o'l seu esmorzament se-
cular. Perque la resistència heròica de
Barcelona fou igualment un inici, o una
pronostiga de l'actual remanença.

La caiguda material de la nostra ciu-
tat, havia precipitat la nostra hegemo-
nia nacional a Espanya; si, vençuts, ha-
guessim servida superioritat del cultura.
Però era al revés, justament.

No més endins, molt endins d'aquella
vívia gairebé suicida, d'aquella foguer-
ada d'acabament, comparable a les tra-
gedies finàs y difuntives d'un poble,
com un planter de variades flora-
cions. Perque avuy, al coronar en Rafael
de Casanova, ensaltim el símbol dels
demptors y optimistes, els nostres cants
son d'amor y d'esperança; perque alús
en semblant cerimònia, colgarem de flors
y cadira, símbol dels sucombats y des-
esperats, els nostres clamors ho erem
d'oli y de negocia.

No es dia de dol avuy, perque la fes-
ta que commemorem fou una revifallà
—inconsent, però real—del esperit ca-
talà. Y l'esperit es immortal. Les desfetes
materials no anoren els pobles si'l
daltibalds els fa més espirituals.

La crònica de Barcelona fou un acaba-
ment y un inici.

Fou un acabament, far la conseqüèn-
cia fatal y lògica de la pèrdua moral
de la nostra personalitat. Catalunya s'era
castellanizada, l'esperit l'havia deixat
y s'estinguia, sostinguda no més que
per l'inerzia, com una carcassa qui per-
dura per l'oblit en que la deixen sos
adversaris. La gent de Felip V, més
que mataria, la tindrà ab el dit y, al ve-
re com se li desfaya en una pluja de

tunes y en un nivell de nols, certifica
la seva mort.

La seva mort o'l seu esmorzament se-
cular. Perque la resistència heròica de
Barcelona fou igualment un inici, o una
pronostiga de l'actual remanença.

La caiguda material de la nostra ciu-
tat, havia precipitat la nostra hegemo-
nia nacional a Espanya; si, vençuts, ha-
guessim servida superioritat del cultura.
Però era al revés, justament.

No més endins, molt endins d'aquella
vívia gairebé suicida, d'aquella foguer-
ada d'acabament, comparable a les tra-
gedies finàs y difuntives d'un poble,
com un planter de variades flora-
cions. Perque avuy, al coronar en Rafael
de Casanova, ensaltim el símbol dels
demptors y optimistes, els nostres cants
son d'amor y d'esperança; perque alús
en semblant cerimònia, colgarem de flors
y cadira, símbol dels sucombats y des-
esperats, els nostres clamors ho erem
d'oli y de negocia.

No es dia de dol avuy, perque la fes-
ta que commemorem fou una revifallà
—inconsent, però real—del esperit ca-
talà. Y l'esperit es immortal. Les desfetes
materials no anoren els pobles si'l
daltibalds els fa més espirituals.

La crònica de Barcelona fou un acaba-
ment y un inici.

Fou un acabament, far la conseqüèn-
cia fatal y lògica de la pèrdua moral
de la nostra personalitat. Catalunya s'era
castellanizada, l'esperit l'havia deixat
y s'estinguia, sostinguda no més que
per l'inerzia, com una carcassa qui per-
dura per l'oblit en que la deixen sos
adversaris. La gent de Felip V, més
que mataria, la tindrà ab el dit y, al ve-
re com se li desfaya en una pluja de

tunes y en un nivell de nols, certifica
la seva mort.

La seva mort o'l seu esmorzament se-
cular. Perque la resistència heròica de
Barcelona fou igualment un inici, o una
pronostiga de l'actual remanença.

La caiguda material de la nostra ciu-
tat, havia precipitat la nostra hegemo-
nia nacional a Espanya; si, vençuts, ha-
guessim servida superioritat del cultura.
Però era al revés, justament.

No més endins, molt endins d'aquella
vívia gairebé suicida, d'aquella foguer-
ada d'acabament, comparable a les tra-
gedies finàs y difuntives d'un poble,
com un planter de variades flora-
cions. Perque avuy, al coronar en Rafael
de Casanova, ensaltim el símbol dels
demptors y optimistes, els nostres cants
son d'amor y d'esperança; perque alús
en semblant cerimònia, colgarem de flors
y cadira, símbol dels sucombats y des-
esperats, els nostres clamors ho erem
d'oli y de negocia.

No es dia de dol avuy, perque la fes-
ta que commemorem fou una revifallà
—inconsent, però real—del esperit ca-
talà. Y l'esperit es immortal. Les desfetes
materials no anoren els pobles si'l
daltibalds els fa més espirituals.

La crònica de Barcelona fou un acaba-
ment y un inici.

Fou un acabament, far la conseqüèn-
cia fatal y lògica de la pèrdua moral
de la nostra personalitat. Catalunya s'era
castellanizada, l'esperit l'havia deixat
y s'estinguia, sostinguda no més que
per l'inerzia, com una carcassa qui per-
dura per l'oblit en que la deixen sos
adversaris. La gent de Felip V, més
que mataria, la tindrà ab el dit y, al ve-
re com se li desfaya en una pluja de

tunes y en un nivell de nols, certifica
la seva mort.

La seva mort o'l seu esmorzament se-
cular. Perque la resistència heròica de
Barcelona fou igualment un inici, o una
pronostiga de l'actual remanença.

La caiguda material de la nostra ciu-
tat, havia precipitat la nostra hegemo-
nia nacional a Espanya; si, vençuts, ha-
guessim servida superioritat del cultura.
Però era al revés, justament.

No més endins, molt endins d'aquella
vívia gairebé suicida, d'aquella foguer-
ada d'acabament, comparable a les tra-
gedies finàs y difuntives d'un poble,
com un planter de variades flora-
cions. Perque avuy, al coronar en Rafael
de Casanova, ensaltim el símbol dels
demptors y optimistes, els nostres cants
son d'amor y d'esperança; perque alús
en semblant cerimònia, colgarem de flors
y cadira, símbol dels sucombats y des-
esperats, els nostres clamors ho erem
d'oli y de negocia.

No es dia de dol avuy, perque la fes-
ta que commemorem fou una revifallà
—inconsent, però real—del esperit ca-
talà. Y l'esperit es immortal. Les desfetes
materials no anoren els pobles si'l
daltibalds els fa més espirituals.

La crònica de Barcelona fou un acaba-
ment y un inici.

Fou un acabament, far la conseqüèn-
cia fatal y lògica de la pèrdua moral
de la nostra personalitat. Catalunya s'era
castellanizada, l'esperit l'havia deixat
y s'estinguia, sostinguda no més que
per l'inerzia, com una carcassa qui per-
dura per l'oblit en que la deixen sos
adversaris. La gent de Felip V, més
que mataria, la tindrà ab el dit y, al ve-
re com se li desfaya en una pluja de

tunes y en un nivell de nols, certifica
la seva mort.

La seva mort o'l seu esmorzament se-
cular. Perque la resistència heròica de
Barcelona fou igualment un inici, o una
pronostiga de l'actual remanença.

La caiguda material de la nostra ciu-
tat, havia precipitat la nostra hegemo-
nia nacional a Espanya; si, vençuts, ha-
guessim servida superioritat del cultura.
Però era al revés, justament.

No més endins, molt endins d'aquella
vívia gairebé suicida, d'aquella foguer-
ada d'acabament, comparable a les tra-
gedies finàs y difuntives d'un poble,
com un planter de variades flora-
cions. Perque avuy, al coronar en Rafael
de Casanova, ensaltim el símbol dels
demptors y optimistes, els nostres cants
son d'amor y d'esperança; perque alús

Les rogates annuncades per avuy s'han apagat pera que puguin prendre part en els tripliants del «Recalde» que's troben a Málaga.

El concurs de tir se verificarà els dies 14 i 15. Han ofert premis els generals Aldave y Ramos.

(DE L'AGÈNCIA HAVAS)

Notes de la premsa

Paris, 10, 10'40 matí. Tots els periòdics expressen la seva diàfisió per la ocupació de Marràcos.

En Gran Bretanya general Lyauté té de continguir en aquesta política d'ènergia, econtraent en grans nivells totes les tropes escampades pel Marroc.

Els diaris republicans senyalen la participació dels kaisds en el desallotjament dels presoners de Marrakesch i creuen que general Lyauté té de colbarar amb els kaisds a la pacificació del Marroc.

«L'Echo de Paris» diu quell Resident s'aprendrà ara les disposicions necessàries per aseguir la organització civil i militar de Marrakesch i el seu encon-

tor. El diari publica telegrames de Tànger dient que la columna Mangin permaneix a Marrakesch solament el temps indispensable, per reorganitzar el comandament regular i fer proclamar el pacificació del Marroc.

La Marina diu quell Govern ha acordat que totes les esquadres franceses de l'Índia s'concentren al Mediterrà.

L'acció francesa

Paris, 10, 11'42 matí. Fez, 9.—La columna Dupertuis que va sortir de Fez, ha practicat una operació de policia per la plana de Fais, sense cap incident.

Ha arribat fins a 9 kilòmetres al Sud-oest de Mequinez, ab l'objectiu de cooperar a l'acció de la columna del coronel Robillot, al territori de Benimif, on hi ha nota certa agitació.

Els enginyers industrials

Al govern civil

Han estat a visitar al senyor Portela una comissió d'estudiants dien que han nomenat arbitre en aquest plet que sostenen al senyor don Lluís Sedó.

El senyor Sedó ha estat també al Govern civil parlant al senyor Portela del plet dels enginyers.

A l'exanger

(DE L'AGÈNCIA HAVAS)

ITALIA Y TURQUA

Per la pau

Paris, 10, 10'45 matí. La Figaro publica un telegramma de Berlin dient quell protocol preliminar de la pau entre Itàlia i Turquia se'n fumarà probablement el dimecres.

DELS ESTATS UNITS

La copa Gordon-Bennet

Paris, 10, 11'35 matí. Xicago, 10.—En Vedrines ha sigut proclamat vencedor en la cursa d'aviació de la copa Gordon-Bennet.

Sinistre ferroviari

Paris, 10, 11'50 matí. Comunicen de Buffalo (Estats Units) que ha descarrilat un tren, prop de Erie, resultant 6 morts y 50 ferits.

DEL BRASIL

Varies notices

Paris, 10, 11'58 matí. Rio Janeiro.—L'ordre està asssegurat a Estat de Para, gracies al anuncii de la candidatura de don Enecan Martins, subsecretari de Negocis estrangers, pera la presidència d'Estat.

La premsa y la opinió aplaudixen aquesta solució a la que ha contribuït el seu prestigi personal el president de la República, Hermes da Fonseca.

En Martins fou condeixele de difunt comte de Rio Branco, qui el va designar per la subsecretaria d'Estat.

Ha mort el senador y ex-ministro Carvalho Mascimento.

—S'ha restablert la normalitat en els serveis dels docks de Santos.

DE FRANSA

A les maniobres

Paris, 10, 2'58 tarda. El ministre de la Guerra, M. Millet, ha marxat a les doas de la tarda, pera assistir a les maniobres del Oest.

D'ANGLATERRA

Victimes de l'aviació

Paris, 10, 2'54 tarda. Londres.—Dos timents aviadors, anomenats Hotchkiss y Bettington, han morit prop de Oxford, a conseqüència de la caiguda d'un bipla.

Accident d'aviació

Paris, 10, 8'23 matí. Diven de Londres que ha caigut sobre la Tamesis un acropila, pilotat per en Busson y un mecanic.

En Busson ha quedat penjar cap per avall, entr'el brançatge d'un arbre.

El mecanic ha caigut a terra, resultant ab greus ferides al cap.

En Busson té una cama trencada.

D'AUSTRIA

Legat pontifici

Paris, 10, 9'48 matí. Viena.—Ha arribat monsenyor Van Rossum, legat del Papa, que ve a presidir el Congrés Eucarístic.

Ha sigut rebut per les autoritats, triant-se els honors corresponents.

S'allotja al palau imperial.

DE TURQUIA

Una bomba. - 25 morts

Paris, 10, 11'26 matí. Salònica.—Ha explotat una bomba a Toyran-Bazar, resultant 45 víctimes, entre morts y ferits.

Details de l'explosió

Paris, 11, 1'50 matinada. Salònica, 10.—L'explosió d'una bomba a Toyran, de que hem donat compte compaix a la plassa-mercàt, que es va molt concorregut.

S'assegura que hi ha 25 morts y 80 ferits, la majoria musulmans.

La bomba ha sigut portada al mercat dins d'un sac de blar.

DE XILE

Els presupostos

Paris, 10, 11'30 matí. Santiago de Xile.—El ministre d'Hacienda y la comissió de Duanes s'han posat d'acord sobre'l presupost pera 1913. Se farà una reducció de 28 milions en els gastos.

L'expresident passarà de 9 milions.

DE MÈXIC

Autorisació

Paris, 10, 11'41 matí.

Washington.—El Govern nortameríca ha autorisat al president de Mèxic, senyor Madero, pera enviar 1.200 soldats a través dels Estats Units, ab l'objecte d'atacar a's insurgenys fugitius als Estats de Chiachuahua y Sonora.

De l'Espluga de Francoli

Des del dia 4 d'agost hem tingut per aquí una de les zanxes colles de noyes de les Escoles Municipals de Barcelona que l'Ajuntament actual envia a diferents poblacions, segons el camí fressat per les corporacions anteriors que prengueren per model y extrengueren lo que ve realitzat desde molts anys la benemerita Societat Barcelonina de Amics del País.

Dues circumstàncies han fet més simètrica la Colonia vinguda en aquesta via: el seu conseguida per una entitat particular com es el Saturno Park y el seu atunes premiades en les escoles les que formen part.

Shostata la Colonia en la partida de les Masies en el renomrat Balneari, ocupant els xalets de Villa-Engraçias. Allí ben ateses, ben alimentades, perfectament satisfeites, corren per la gran plaça, jugant y cantant les cançons encasdrades de la nostra terra.

Accompanyades y cuidades sempre per les doctes professoras donya Pepea y donya Emilia Florona, se dediquen casi diàriament a fer excursions per la roda.

Com anunciamés oportuniament ahir dimarts, a les vuit, se celebrà la tirada dedicada al Cós d'Esquadres de Barcelona.

Hi prengueren part 15 tiradors y obtingueren els premis els senyors se-

guents: Primer, Francisco Alsedá y Palau, ab 55 punts; Segon, Agustí Ferrer y Semper, ab 63; Tercer, Jaume Torrent y Mir, ab 61; Quart, Joaquim Rebull y Gil, ab 60.

No havent respolt el cos de la guardia

Primer, Carmelina Miser de conçars, regal del vis-president d'aquesta representació don March Rocamora Pujol, a don Antoni G. Puertas, segons tinent del Regiment de Marçant.

Segon, Copia del marquès d'Alcalà, a Ignasi Plasencia, soldat del Regiment de Vergara.

Tercer, 100 pesetes del Banc Alemany y Transatlàntic, a don Camil Cots, pentit textil.

Quart, Pistola Henry-Sauvrem de don Eduard Schilling, a Cefíri Suárez, sargent de la guardia civil.

Quint, 100 pesetes del Crèdit Llyos, a Rafael Moyano, sargent del Regiment de Vergara.

Sisè, Copia de l'Associació de Caçadors, a don Francisco Franco, capità d'artilleria.

Sètè, Estox cigarret, dels senyors Conde Puerto y Companyia, a don Alselmo Martín, mestre armer del Regiment d'enginyers.

Vuitè, Pistola Bermann del Circol del Liceu, a don Antoni V. de Aldana, comandant d'infanteria.

Nouè, Pistola Stevens de don Domingo Portusach, a don Pere Costa, industrial.

Dècima, Cora de don Miguel Ciudad, a don Bonaventura Durán, industrial. Onzé, 25 pesetes de don Rafael Eulate, delegat d'Hisenda, ab don Emili Cruz.

Dècima, Estox tabaquer, dels senyors Lapiana y Capdevila, S. en C., a don Ildefons Cuende.

Com anunciamés oportuniament ahir dimarts, a les vuit, se celebrà la tirada dedicada al Cós d'Esquadres de Barcelona.

Hi prengueren part 15 tiradors y obtingueren els premis els senyors se-

guents: Primer, Francisco Alsedá y Palau, ab 55 punts; Segon, Agustí Ferrer y Semper, ab 63; Tercer, Jaume Torrent y Mir, ab 61; Quart, Joaquim Rebull y Gil, ab 60.

No havent respolt el cos de la guardia

Primer, Carmelina Miser de conçars, regal del vis-president d'aquesta representació don March Rocamora Pujol, a don Antoni G. Puertas, segons tinent del Regiment de Marçant.

Segon, Copia del marquès d'Alcalà, a Ignasi Plasencia, soldat del Regiment de Vergara.

Tercer, 100 pesetes del Banc Alemany y Transatlàntic, a don Camil Cots, pentit textil.

Quart, Pistola Henry-Sauvrem de don Eduard Schilling, a Cefíri Suárez, sargent de la guardia civil.

Quint, 100 pesetes del Crèdit Llyos, a Rafael Moyano, sargent del Regiment de Vergara.

Sisè, Copia de l'Associació de Caçadors, a don Francisco Franco, capità d'artilleria.

Sètè, Estox cigarret, dels senyors Conde Puerto y Companyia, a don Alselmo Martín, mestre armer del Regiment d'enginyers.

Vuitè, Pistola Bermann del Circol del Liceu, a don Antoni V. de Aldana, comandant d'infanteria.

Nouè, Pistola Stevens de don Domingo Portusach, a don Pere Costa, industrial.

Dècima, Cora de don Miguel Ciudad, a don Bonaventura Durán, industrial. Onzé, 25 pesetes de don Rafael Eulate, delegat d'Hisenda, ab don Emili Cruz.

Dècima, Estox tabaquer, dels senyors Lapiana y Capdevila, S. en C., a don Ildefons Cuende.

Com anunciamés oportuniamente ahir dimarts, a les vuit, se celebrà la tirada dedicada al Cós d'Esquadres de Barcelona.

Hi prengueren part 15 tiradors y obtingueren els premis els senyors se-

guents: Primer, Francisco Alsedá y Palau, ab 55 punts; Segon, Agustí Ferrer y Semper, ab 63; Tercer, Jaume Torrent y Mir, ab 61; Quart, Joaquim Rebull y Gil, ab 60.

No havent respolt el cos de la guardia

Primer, Carmelina Miser de conçars, regal del vis-president d'aquesta representació don March Rocamora Pujol, a don Antoni G. Puertas, segons tinent del Regiment de Marçant.

Segon, Copia del marquès d'Alcalà, a Ignasi Plasencia, soldat del Regiment de Vergara.

Tercer, 100 pesetes del Banc Alemany y Transatlàntic, a don Camil Cots, pentit textil.

Quart, Pistola Henry-Sauvrem de don Eduard Schilling, a Cefíri Suárez, sargent de la guardia civil.

Quint, 100 pesetes del Crèdit Llyos, a Rafael Moyano, sargent del Regiment de Vergara.

Sisè, Copia de l'Associació de Caçadors, a don Francisco Franco, capità d'artilleria.

Sètè, Estox cigarret, dels senyors Conde Puerto y Companyia, a don Alselmo Martín, mestre armer del Regiment d'enginyers.

Vuitè, Pistola Bermann del Circol del Liceu, a don Antoni V. de Aldana, comandant d'infanteria.

Nouè, Pistola Stevens de don Domingo Portusach, a don Pere Costa, industrial.

Dècima, Cora de don Miguel Ciudad, a don Bonaventura Durán, industrial. Onzé, 25 pesetes de don Rafael Eulate, delegat d'Hisenda, ab don Emili Cruz.

Dècima, Estox tabaquer, dels senyors Lapiana y Capdevila, S. en C., a don Ildefons Cuende.

Com anunciamés oportuniamente ahir dimarts, a les vuit, se celebrà la tirada dedicada al Cós d'Esquadres de Barcelona.

Hi prengueren part 15 tiradors y obtingueren els premis els senyors se-

guents: Primer, Francisco Alsedá y Palau, ab 55 punts; Segon, Agustí Ferrer y Semper, ab 63; Tercer, Jaume Torrent y Mir, ab 61; Quart, Joaquim Rebull y Gil, ab 60.

NOTICIES DE BARCELONA

Dinàmica atmosfèrica

El temps vera avuy a l'Europa central i meridional.

Dilluns ploué des del Báltic, Austràlia i part d'Itàlia cap a Orient.

Així continuava el maliciós temps, ab la formació d'un centre tempestuos en el golf de Gènova.

Han reculat a ttes presions que dilluns dominaven entre la península Ibèrica, quedant arreconades a Anglaterra. Sembla que comença un canvi de régime meteorològic que afectarà al Mediterrani i part d'Espanya, y com no puch determinar per manca de molts telegrammes fonamentals, no he fet la predicció pera avuy, conducta que seguiré sempre quan'm facin elements d'investigació, que puguen condurme a error probable.

D. PUIG.

La comissió nomenada per la Junta Directiva de la Societat Astronòmica d'Espanya y América li avisava a don Angel Castell, comandant de marina d'aquesta província y president honorari de la Societat Tècnica de Nàutica de la S. A. de E. y A., pera comunicar-li que, en vista de les peticions dels pescadors d'aquestes costes, s'exendria aviat, tot lo possible, el servei de previsió de Temporals.

L'esmentada autoritat de Marina va prometre tota classe de facilitats y respost al mateix temps la seva adhesió a tot quant se fass per a favorir que començessin els interessos de la gent de mar.

L'Areny Obert de Barcelona ha obert el Consell de Mèdia i des del dia 15 la matrícula de les classes de François Angles y Alemany, que funcionaran des del 1 d'octubre, y ademés una classe especial para sobrestants de carreteres.

A la Cambra de Comerç y Navegació, convocat per comte de Laxmi, president de la mateixa, se reunió ahir els presidents o seus delegats de la Societat Econòmica Barcelonesa d'Amics del País, del Foment del Treball Nacional, del Círcol de l'Unió Mercantil, de la Lliga de Defensa Industrial y Comercial, de la Unió Grimal y de les Cameres Industrial y de la Proprietat, ab motiu de la invitació que les dues darreres corporacions y la primera han rebut del Ajuntament de Barcelona, pera exposer davant la correspondent Comissió Consistorial les mides que deuen adoptar-se respecte al presupost municipal ordinari del interior pera'l proxim any de 1913.

Els reunits acordaren convocar les juntes o organismes directius de les respectives entitats pera la determinació dels camins a seguir davant l'acord municipal de què tracta.

Les classes de Dibuix que l'Associació de Joveira y Plateria té estableties al seu local social, començaren el curs actual el dia primer d'octubre.

Els alumnes que vulguen assisir-hi poden passar per la Secretaria, hon se's facilitarà la corresponent sollicitud d'ingress.

Les classes es fan a caràcter del professor Joan Carreras, y la Comissió la formen els senyors Albas Giménez y Sans (An).

Dijous, 7 del corrent, es capitá de la Marina mercant don Vicenç D. Abad, y donarà una conferència en el Centre Regional Valencià. La disertació que versà sobre distints aspectes de la navegació moderna y vida marítima en general va resultar de gran interès per la honorada sinceritat ab que fou pronunciada y la abundància de dades científiques que, en explicació dels variats apunts, serviran pera ilustrarla.

El conferenciant s'estengué al tractar del aspecte social de la vida de mar pera portar l'anim del auditori el coneixement de la consideració que mereix el nauta y la necessitat de que en plaça no huiyàs conseguidió el millorament de la classe.

La Congregació de la Caritat Cristiana ha suministrat als malalts pol·bres, durant el possat mes, 6.655 bonys de gallina, 6.767 de carn, 95 de pà y 5.050 de fet, y ha pagat 250 pesetes en concepte de lliançances, formant un total de 5.405'55 pesetes.

Per atendre al gran nombre de malalts que a data Congregació ardeixen, la Junta Directiva agraira les persones caritatives se dignin aussi a la almoines, que poden dipositar a la caixa del altar de la Puríssima, de la iglesia de Sant Jaume, o suscriure per alguna quota mensual, passant avís a la Casa-dispensari, Sant Pau, 22, tercer pis.

«El Crédito Mobiliario Agrícola de España» participa que en el sortejio del premi de 100 pesetes que's va fer el dia 20 del propassat mes, correspongué a la llibreta núm. 1.102, de Barcelona.

Delos mocs d'Esquadró.

Els de Saltent diuen que a les nou de la nit, en el precís moment de començar els balls y funcions de teatre ab motif de la festa major, s'apagaren tots els llums elèctriques de la vila, produint això tanta excitació en la gent que la parola de mocs y dites de la guardia civil van haver de treballar molt per calmar els ànims. A mitja nit, un fabricant conseguí restablir la corrent, ignorant la causa de la interrupció.

Els de Monistrol comuniquen que al kilòmetre 7 de la carretera de Collbató,

l'automòbil 780 de Barcelona atropellà un malot que anava a la verema, rompent una pota. L'autò està sofit després.

Aahir al migdia, passegava pel Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins insignificants, van començar després a plantejar el negocis del canvi de monedes extrangeres per aires del país ab una prima respectable.

El Vendrell, vechi del carreter del Parche IV, 414, quan se li van actuar tres subjectes que, entant, conversava sobre molins